

การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาด
เชื้อไวรัสโคโรนาของนักศึกษาโครงการพิเศษ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

Online Teaching And Learning During The COVID-19 Pandemic

of M.B.A. Students

วไลพรณ อาจารย์วัฒนา¹ ปริญญารักษ์ พจน์อริยะ²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาของนักศึกษาโครงการพิเศษ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต และ 2) เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาของนักศึกษาโครงการพิเศษ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาโครงการพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำนวน 126 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้การคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ ค่า t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA การทดสอบรายคู่โดยวิธี LSD

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษาโครงการพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21-37 ปี (Gen Y) อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน 15,001-30,000 บาท และส่วนใหญ่ใช้ Laptop เป็นอุปกรณ์ในการเรียน
2. นักศึกษาโครงการพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมีความพึงพอใจเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบุคลากร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านเนื้อหาและสื่อการสอน ด้านระบบสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านสภาพแวดล้อม

¹นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต Visionary leader รุ่นที่ 19 (กลุ่มวิชาเอกการจัดการ)
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. นักศึกษาโครงการพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาของนักศึกษาโครงการพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตนั้นเป็นการสื่อสารสองทางระหว่าง โครงการฯ และนักศึกษา ซึ่งทั้งสองฝ่ายจะต้องมีความพร้อมในด้านเวลา อุปกรณ์ และความรู้ความสามารถในการเข้าถึงสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนออนไลน์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

คำสำคัญ : 1) การเรียนการสอนออนไลน์ 2) เชื้อไวรัสโคโรนา

ABSTRACT

This study aimed to investigate 1) M.B.A. student satisfaction of the online teaching and learning management during the COVID-19 pandemic situation 2) compare satisfaction of online teaching and learning management during the COVID-19 pandemic between the students classified by personal status. The participants were 126 students selected by using the simple random sampling technique at 95% confidence level and 5% error of the sample size. The data collection tool was a questionnaire. The findings were calculated for percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA, and LSD Dual Test.

The results were as follows:

1. Most of the students are female, aged between 21 and 37 years (Gen Y). Their monthly incomes were between 15,001 and 30,000 baht and most of them used Laptop as a study device.
2. The students were generally satisfied with the overall situation of online teaching and learning during the COVID-19 pandemic. Which personnel received the highest mark: content and teaching materials, information, and communication system were received the lowest mark.
3. The students with different careers, ages, and incomes are satisfied with the online teaching and learning environment during the COVID-19 pandemic. The difference was statistically significant at the 0.05 level.

In conclusion, online teaching and learning during the COVID-19 pandemic of M.B.A student is a two-way communication between the program and the students, both of whom must be equipped with time, equipment, knowledge, and the ability to access digital materials used for teaching and learning in order to make online learning experiences the most efficient and effective.

Keywords: 1) the online teaching and learning management 2) the COVID-19 pandemic

บทนำ

การจัดการศึกษาไทยในสังคมปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเชื่อมโยงในทุกด้านทั่วโลก มีผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายขององค์ความรู้ การเปิดเสรีทางการศึกษา อันมีผลทำให้เกิดการผลักดันให้สถาบันการศึกษาไทยต้องพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีความเป็นสากลเป็นที่ยอมรับทัดเทียมในระดับสากลมากขึ้น ซึ่งสถาบันการศึกษาในปัจจุบัน ได้พยายามคิดค้นหรือนำนวัตกรรมทางการศึกษาที่แปลกใหม่มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในหลายลักษณะด้วยกัน เช่น การศึกษาทางไกล การเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ การเรียนรู้ผ่าน Video Conference, Website, e-Learning และ Webpage (ฉิรดา เวชญาลักษณ์, 2561)

การศึกษาออนไลน์ (Online Education) หรือการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ (Online Learning and Teaching) เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาในยุคใหม่ภายใต้อิทธิพลการขับเคลื่อนของเทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Computer Networks) และ โลกแห่งอินเทอร์เน็ต (Internet) ที่มีการเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์กันอย่างกว้างไกลแทบทุกมุมโลก ซึ่งการศึกษาออนไลน์ที่เกิดขึ้นนี้จะมีกรอบแนวความคิดของการใช้ที่สำคัญ คือ การรวมกลุ่มกันทางสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อจุดประสงค์ร่วมกันในการสื่อสารและการส่งผ่านความรู้ร่วมกันในสังคมออนไลน์ เรียกว่า “สังคมแห่งการแสวงหาความรู้หรือสังคมแห่งปัญญา” (Community of Inquiry) ในโลกแห่งสังคมแห่งภูมิปัญญาหรือการแสวงหาความรู้นี้ เทคโนโลยีทางการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Learning) จะมีบทบาทและประสิทธิภาพค่อนข้างสูงในการสร้างและเชื่อมโยงองค์ความรู้ในวิถีทางหรือรูปแบบต่าง ๆ ให้บังเกิดขึ้นในกิจกรรมทางการเรียน เทคโนโลยีที่เป็นฐานสำคัญในการสร้างสรรค์บทบาททางการเรียนการสอนทางไกลดังกล่าวคือ “คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนทางไกล” ที่มีความแตกต่างจากการเรียนทางไกลแบบดั้งเดิมทั่วไป เทคโนโลยีดังกล่าวจะช่วยสนับสนุนและสร้างการมีส่วนร่วมและการเสริมสร้างประสบการณ์ทางการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในระบบการสอนนั้น ๆ (สุรศักดิ์ ปาเส, 2561)

ไวรัสโคโรนา (CORONAVIRUS) หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า COVID-19 เป็นไวรัสที่มีการแพร่เชื้อจากคนสู่คนในลักษณะเดียวกับไข้หวัดใหญ่ โดยผ่านการติดเชื้อจากละอองเสมหะจากการไอ จาม ปัจจุบันทางการแพทย์ยังไม่สามารถผลิตวัคซีนหรือยาด้านไวรัสจำเพาะได้ ทำให้รักษาผู้ที่ติดเชื้อ และเฝ้าระวังผู้ที่มีความเสี่ยงในการติดเชื้อ นานาประเทศต่างตระหนักถึงความรุนแรงของการแพร่ระบาดในครั้งนี้ จึงได้ออกมาตรการในการควบคุมดูแล และป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสดังกล่าว สำหรับประเทศไทย รัฐบาลได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2563 จนถึงวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2563 เพื่อให้ประชาชนปฏิบัติตามมาตรการในการควบคุมการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา นอกจากมาตรการควบคุมแล้ว รัฐบาลยังออกมาตรการป้องกันโรคสำหรับประชาชนในการปกป้องตนเอง และการปฏิบัติตนที่เป็นการแสดงรับผิดชอบต่อสังคม เช่น การใช้หน้ากากอนามัย เจลล้างมือ การหมั่นล้างมือ การไม่สัมผัสหรือรับเชื้อที่มากับฝอยละอองน้ำลาย การเว้นระยะสัมผัสห่างจากผู้อื่น (ราชกิจจานุเบกษา, 2563)

ด้วยวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส covid-19 ทำให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงต้องปรับการเรียนการสอนจากการเรียนการสอนในห้องเรียน เป็นการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ ทำให้อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเรียนในรูปแบบใหม่ เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

จากปัญหาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาของโครงการพิเศษ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและแก้ไขการเรียนการสอนออนไลน์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งยังสามารถนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนออนไลน์อย่างเต็มรูปแบบในอนาคตต่อไป

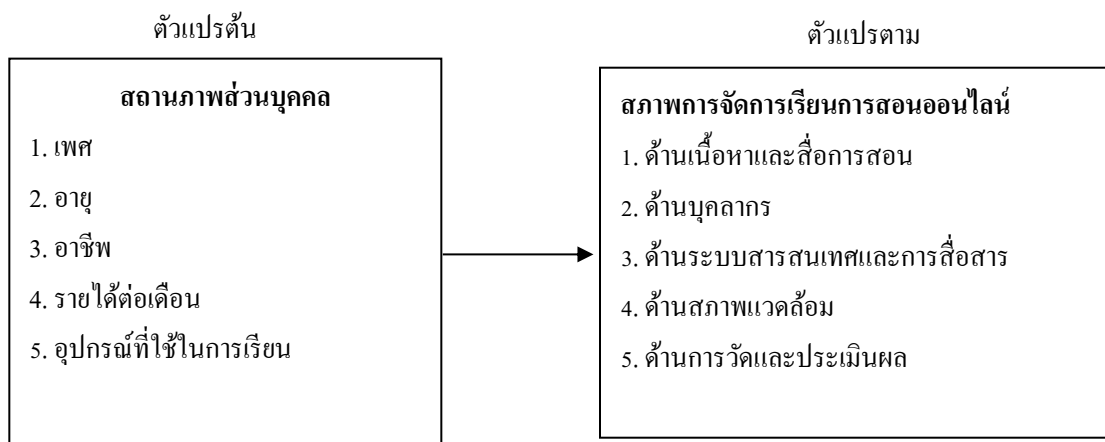
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาของนักศึกษาโครงการพิเศษ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาของนักศึกษาโครงการพิเศษ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

สมมุติฐานของการวิจัย

นักศึกษาที่มีสถานภาพส่วนบุคคลต่างกันมีความพึงพอใจต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาของนักศึกษาโครงการพิเศษ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ สถานการณ์โรคระบาด โควิด-19 สภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ประกอบด้วย 1) ด้านเนื้อหาและสื่อการสอน 2) ด้านบุคลากร 3) ด้านระบบสารสนเทศและการสื่อสาร 4) ด้านสภาพแวดล้อม และ 5) ด้านการวัดและประเมินผล

2. ขอบเขตด้านประชากร คือ นักศึกษาโครงการพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำนวน 186 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนการสอนออนไลน์ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนของโครงการพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา โดยโครงการฯ มีการถ่ายทอดสดการเรียนการสอนผ่านช่องทางของ Youtube Channel โดยมีการแจ้งวัน และเวลาในการถ่ายทอดให้นักศึกษาได้รับทราบผ่านทางช่องทาง Line

2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาโครงการพิเศษ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ประกอบด้วยนักศึกษาจำนวน 4 รุ่น ได้แก่ PL4, VL18, VL19 และ VL20

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ตัวแปรต้น คือ สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน และตัวแปรตาม คือ สภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาและสื่อการเรียน ด้านบุคลากร ด้านระบบสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านสภาพแวดล้อม และด้านการวัดและประเมินผล

2. ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 126 ชุด โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ คือ การนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1) รองศาสตราจารย์ ดร.นวลละออง แสงสุข อาจารย์ประจำคณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัสกร เรืองวานิช อาจารย์ประจำคณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และ 3) อาจารย์ ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Context validity) แล้วนำผลมาพิจารณาคะแนนของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถามรายข้อโดยการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .919

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ สถิติ t-test และ One way ANOVA

ผลการวิจัย

1. นักศึกษาโครงการพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21-37 ปี (Gen Y) อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน 15,001-30,000 บาท และส่วนใหญ่ใช้ Laptop เป็นอุปกรณ์ในการเรียน

2. นักศึกษาโครงการพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมีความพึงพอใจเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.97$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านเนื้อหาและสื่อการสอน ด้านระบบสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 3.80$)

3. นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา ด้านสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษามีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา ด้านบุคลากร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษามีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา โดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร และด้านสภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์และสมมติฐาน ได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาของนักศึกษาโครงการพิเศษ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาโครงการพิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมีความพึงพอใจเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.97$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านเนื้อหาและสื่อการสอน ด้านระบบสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 3.80$) ทั้งนี้เพราะในด้านบุคลากรนั้น

อาจารย์และเจ้าหน้าที่โครงการฯ มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการสอนและการประสานงานเป็นอย่างดี มีระเบียบ การปฏิบัติงานอย่างเป็นแบบแผน ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้ดีภายใต้สถานการณ์ที่กดดัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับในด้านเนื้อหาและสื่อการสอน ด้านระบบสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านสภาพแวดล้อม นั้น เป็นการที่ จะต้องมีปฏิสัมพันธ์กันทั้งสองทางระหว่างผู้ส่งสาร กับผู้รับสาร ซึ่งอาจมีปัจจัยแทรกซ้อนหลาย ๆ อย่าง เช่น การ ดัดจริตของระบบถ่ายทอดสัญญาณ เสียงรบกวนจากสภาพแวดล้อม โดยรอบ อาจทำให้การรับส่งสาร ไม่เกิด ประสิทธิภาพเท่าที่ควร ส่งผลทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่ำในด้านดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับ สุรศักดิ์ ปาเส (2561) ที่กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนออนไลน์ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยด้านอารมณ์ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และรูปแบบ และสไตล์ทางการเรียน โดยเฉพาะปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม นั่นคือ กระบวนการด้านสารสนเทศที่ส่งผลต่อการเรียน การสอนโดยที่ผู้เรียนต้องสร้างกระบวนการสารสนเทศเพื่อมีปฏิสัมพันธ์ ทางการเรียนในสภาพแวดล้อมหรือ สถานการณ์เฉพาะด้านอย่างใดอย่างหนึ่งทางการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อการเรียนออนไลน์ที่ สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การจัดกิจกรรมทางการเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความรู้ความจำทั้งระยะสั้น และความจำ ระยะยาว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิณห์นิภา แสงสุข (2561) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษามี ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษามีปัญหาการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศด้านสถานที่อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอุปกรณ์ ด้านระบบสารสนเทศ และด้านบริการมีปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาที่มีสถานภาพส่วนบุคคลต่างกันมีความพึงพอใจต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ใน สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาของนักศึกษาโครงการพิเศษ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียน การสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เพราะการที่นักศึกษาแต่ละคนมีสถานภาพต่างกันทั้งอายุ อาชีพ และรายได้ ทำให้ความพร้อมในด้านการเรียน ออนไลน์มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงสื่อการสอนออนไลน์ ความพร้อมของ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน และการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยปราศจากการช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมห้องเหมือนเช่นที่นั่งเรียน ในห้องเรียนตามสภาพการณ์ปกติ ทั้งนี้เพราะช่วงอายุที่ต่างกันทำให้ประสบการณ์ของแต่ละช่วงอายุแตกต่างกัน ซึ่ง สอดคล้องกับหลักประชากรศาสตร์ (Demography) ของนักเศรษฐศาสตร์ โดยกลุ่ม Gen Y ถือเป็นกลุ่มที่มีพ่อแม่เป็น กลุ่มคนที่เกิดหลังยุคสงครามโลกครั้งที่ 2 ถือเป็นยุคที่เศรษฐกิจมีความรุ่งเรือง ทำให้กลุ่ม Gen Y ส่วนใหญ่มาจาก ครอบครัวที่มีความมั่นคงทางฐานะ มีการศึกษาสูง มีวิถีการดำเนินชีวิตที่แตกต่าง และมีความเชี่ยวชาญการสื่อสารทาง ออนไลน์และเทคโนโลยีมากกว่าคนรุ่นก่อนอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

1. โครงการฯ ควรปรับเนื้อหาการสอนให้มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนออนไลน์ เพื่อรองรับการเรียนออนไลน์ในกรณีที่เกิดสถานการณ์อันคล้ายคลึงกับสถานการณ์การแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา
2. โครงการฯ ควรจัดทำคู่มือหลักปฏิบัติสำหรับการเรียนออนไลน์เพื่อรองรับ การเกิดสถานการณ์อันคล้ายคลึงกับสถานการณ์การแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา

เอกสารอ้างอิง

- จินห์นิภา แสงสุข. (2561). การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิรดา เวชญาลักษณ์. (2561). หลักการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2563). แลงการณ์สำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (สื่ออิเล็กทรอนิกส์). เล่ม 137 ตอนที่ 24 ก.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2561). การศึกษาออนไลน์ : ทฤษฎีและวิธีปฏิบัติ. แพร์. ห้างหุ้นส่วนจำกัดแพร์ไทยอุตสาหกรรมพิมพ์.